

בש"פ 6622/16 - מדינת ישראל נגד רועי חברה

בבית המשפט העליון

בש"פ 6622/16

כבוד השופט י' דנציגר
מדינת ישראל

לפני:
המבקשת:

נ ג ד

רועי חברה

המשיב:

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין
הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), השתנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ח באב תשע"ו (1.9.16)

בשם המבקשת: עו"ד תומר סיגלוביץ'

בשם המשיב: עו"ד שרון בן צבי

החלטה

לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
השתנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), החל מיום 7.9.2016, בתשעים ימים או עד למתן פסק דין בעניינו בת"פ
13882-12-15 בבית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו, לפי המוקדם.

כתב אישום מתוקן

1. ביום 7.12.2015 הוגש כתב אישום נגד המשיב ונגד נאשם נוסף (להלן: הרופא; המשיב והרופא ייקראו יחד:
הנאשמים), ששימש בתקופה הרלבנטית רופא בכיר בבית החולים וולפסון, ובין היתר עבד במרפאת הכאב באותו בית
חולים. ביום 8.3.2016 הוגש כתב אישום מתוקן. כתב האישום המתוקן מייחס לנאשמים 44 עבירות של מרמה והפרת

עמוד 1

אמונים ושתי עבירות נוספות של הפרת אמונים, לפי סעיף 284 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); 24 עבירות של ניסיון להספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: הפקודה) בצירוף סעיף 25 לחוק; 20 עבירות של הספקת סם מסוכן, לפי סעיף 13 לפקודה; 47 עבירות של תיווך בשוחד, לפי סעיף 295(א) לחוק; 25 עבירות של ניסיון לקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 31 לחוק; שתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 415 סיפא לחוק; ארבע עבירות של מרמה, ערמה ותחבולה בכוונה להתחמק ממס, לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, התשכ"א-1961 ועבירה של הלבנת הון, לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000.

2. כתב האישום מגולל את פרטיה של תכנית שנהגה ויצאה לפועל על ידי הנאשמים עובר לשנת 2011 או בסמוך לכך ועד ליום 15.10.2015, ובמסגרתה נוצלו סמכויותיו של הרופא לשם קבלת תשלום שלא כדין ממטופלים בתמורה להנפקת קנבוס עבורם. בהתאם לתכנית, המשיב היה פונה לאנשים אשר היו מעוניינים בקבלת רישיון לשימוש בקנבוס תמורת תשלום והיה קובע להם תור אצל הרופא במרפאת הכאב בוולפסון. קביעת התורים לא נעשתה דרך מערכת זימון התורים במרפאה והתור בעניינם של אותם אנשים נקבע במועד המוקדם משמעותית מזה אשר ניתן היה לקבל דרך המערכת. לאחר מכן היה נפתח ללקוחות תיק רפואי אותו היה מעביר המשיב לרופא, ויחדיו היו מפיקים הנאשמים טפסי בקשה ומסמכי המלצה עבור הלקוחות, אשר היו חתומים בחותמת הרופא והכילו רישומים כוזבים בדבר הטיפול במטופל ובדבר תסמיניו הרפואיים. באמצעות מסמכים אלו סיפקו הנאשמים, וניסו לספק, קנבוס לעשרות רבות של לקוחות. בתמורה לשירותיהם שילמו הלקוחות לנאשמים סכומים המצטברים כדי סך של 344,306 ש"ח לכל הפחות, תוך שהרופא מקבל כספי שוחד והמשיב מתווך לשוחד. לפי הנטען בכתב האישום המתוקן, על הכנסות אלה שהתקבלו במסגרת פעילותם הכלכלית של הנאשמים שעלתה לכדי עסק בעל מנגנון ממנו הפיקו הכנסות, נמנעו הנאשמים מלדווח בכוונה להתחמק מתשלום מס כדין.

הליכי מעצר

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה למעצרו של הנאשמים עד לתום ההליכים נגדם. באותו יום (7.12.2015), דחה בית המשפט המחוזי את הדיון לבקשת ב"כ המשיב, וכן קבע כי לאור "הניצוץ הראייתי" הקיים בתיק ולאור האמור בבקשה למעצר עד תום ההליכים שהגישה המבקשת ייעצר המשיב עד החלטה אחרת. ביום 10.1.2016, לאחר מספר דחיות נוספות של מועד הדיון, הודיע בא כוח המשיב על הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה וביקש להורות על עריכת תסקיר בעניינו של המשיב. בית המשפט קיבל את הבקשה והורה על עריכת תסקיר מעצר. ביום 31.1.2016 ערך שירות המבחן תסקיר מעצר בעניינו של המשיב. שירות המבחן התרשם כי המשיב מצמצם את חלקו במעשים המיוחסים לו ומתאר כי פעל בחוסר מודעות למשמעות מעשיו ותוך קושי להפסיק לשתף פעולה עם הרופא, אותו העריך. שירות המבחן העריך – בהתבסס על מעורבותו החוזרת עם החוק בתחומי אלימות, מרמה וסמים – כי בעניינו של המשיב קיימת רמת סיכון גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק ולשיבוש הליכי משפט. בבחינת המפקחים שהוצעו במסגרת חלופת המעצר התרשם שירות המבחן כי אין ביכולתם להציב למשיב גבולות ברורים ולמנוע ממנו להפר את התנאים. לאור האמור, העריך שירות המבחן כי אין בחלופה שהוצעה לאיין את רמת הסיכון הנובעת מן המשיב ולא המליץ על שחרורו של המשיב מבית המעצר.

4. ביום 22.2.2016 הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים. בהחלטתו, קבע בית המשפט כי המסכת המתוארת בכתב האישום חמורה ומלמדת על מסוכנות בעוצמה לא מבוטלת, זאת בנוסף לעברו הפלילי המכביד של המשיב, הכולל בין היתר הרשעות בעבירות של סחר ותיווך בעסקי סמים ובעבירות של קבלת דבר במרמה. בנוסף, קבע בית המשפט כי העובדה שלחובת המשיב עומד מאסר מותנה שהינו בר הפעלה בתיק זה מלמדת גם היא על רמת סיכון משמעותית. על החלטה זו הגיש המשיב ערר לבית המשפט העליון. ביום 17.3.2016 דחה בית משפט זה את הערר לנוכח חומרת המעשים המיוחסים למשיב ומסוכנותו (בש"פ 1796/16, השופט ס' ג'ובראן).

תמצית הטענות של המבקשת

5. המבקשת טוענת - באמצעות בא-כוחה, עו"ד תומר סיגלוביץ - כי נגד המשיב הוגש כתב אישום רחב המגולל את העבירות המיוחסות לו במסגרתן קיבל ביחד עם הרופא כספים בתמורה להנפקת מסמכים רפואיים שאיפשרו ללקוחותיהם לקבל רישיון לשימוש בקנבוס רפואי. פעולותיהם של הנאשמים נעשו פעמים רבות, במשך שנים ובוצעו בשיטתיות ובתחכום רב. מעשים אלו וכן נסיבות ביצועם מלמדים על מסוכנות גבוהה. עוד הטעימה המבקשת, כי על מסוכנותו הגבוהה של המשיב ניתן ללמוד מעברו הפלילי המכביד הכולל, בין השאר, עבירות של סחר ותיווך בסמים, קבלת דבר במרמה, גניבה, איומים, הפרת הוראה חוקית, בידוי ראיות, קשירת קשר לביצוע פשע וידיעה כוזבת על עבירה. בגין עבירות אלו ריצה בעבר המשיב עונשי מאסר בפועל ואף עומד ותלוי נגדו מאסר מותנה, בר הפעלה, בגין עבירות סמים. לביסוס מסוכנותו של המשיב מתווסף תסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו ובו מתוארים מאפייני אישיות המקשים על מתן אמון בו. שירות המבחן העריך כי מן המשיב נשקפת מסוכנות גבוהה להישנות התנהגותו העבריינית וכי קיים יסוד סביר לחשש כי אם ישוחרר ישבש מהלכי משפט. בהקשר זה מצינת המבקשת כי למשיב קיימות כבר הרשעות בעבירות של הפרת הוראה חוקית ובידוי ראיות.

6. אשר לקצב התקדמות ההליך העיקרי; טוענת המבקשת, כי שמיעת ההוכחות במשפטו של המשיב החלה טרם פגרת בתי המשפט (עד כה התקיימו שני דיוני הוכחות, בהם לא נשמעו עדים, שכן הודעותיהם הוגשו בהסכמה) ונקבעו 12 מועדי הוכחות לחודשים ספטמבר ואוקטובר 2016. על כן צפויה התקדמות משמעותית בתיק העיקרי במסגרת התקופה של הארכת המעצר המבוקשת. בנסיבות אלה, ונוכח מסוכנותו הגבוהה של המשיב והחשש לשיבוש מהלכי משפט, מבקשת המבקשת להאריך את מעצרו של המשיב בתשעים ימים.

תשובת המשיב בדיון שנערך בעל-פה

7. לטענת המשיב - באמצעות באת כוחו, עו"ד שרון בן צבי - אין מקום להארכת מעצרו שכן חלקו בפרשה קטן בהרבה מחלקו של הרופא (כפי שנקבע, כך נטען, אף על ידי שופט הערכאה הדיונית). עוד צוין כי הרופא שוחרר עוד בשלבים ראשונים של ההליך לחלופת מעצר. כן נטען שהמשיב היה עושה דברו של הרופא. בנוסף טוען המשיב כי עברו הפלילי אינו מכביד ובפרט בהתחשב בכך שהושתו עליו אך מאסרים מותנים, למעט פעם אחת בה הושת עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. לשיטת המשיב ספק אם המאסר המותנה הינו בר הפעלה בנסיבות המקרה דנן.

המשיב מוסיף וטוען כי אין חשש ממשי לשיבוש מהלכי משפט שכן הרופא הודה במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון והורשע ואילו הודעותיהם של כל העדים עובדי בית החולים הוגשו בהסכמה. לטענתו, לא היה ואין לו קשר עם מי מעשרות מבקשי הרשיון, וניתן לאיין את החשש מיצירת קשר כזה על ידי חלופת מעצר בתנאים מגבילים. עוד הביע המשיב פליאה על כך ששירות המבחן קבע, מחד, שהמפקחים שהוצעו על ידו הם נורמטיביים ואסרטיביים ומאידך, כי נוכח היותם אנשים עובדים, לא יוכלו למלא את תפקידם כנדרש. נטען כי מספרם הרב של המפקחים שהוצעו יש בו כדי להבטיח שהם ימלאו את תפקידם כנדרש, מה גם שהמשיב יכול להציע שתי מפקחות נוספות - האחת, סוכנת ביטוח והשניה, רופאת משפחה. לבסוף נטען כי משפטו של המשיב לא יסתיים בתקופת ההארכה המבוקשת, הגם שנקבעו 12 מועדי הוכחות, נוכח מספרם הרב של העדים שיהיה צורך לחקור.

בא כוח המבקשת התייחס בתגובתו לטענה בדבר שחרורו של הרופא לחלופת מעצר בהדגישו את השוני בין השניים המתבטא בכך שהרופא נעדר עבר פלילי והתסקיר בעניינו היה חיובי.

ראיתי לנכון להעתר לבקשה.

העבירות המיוחסות למשיב והמפורטות בכתב האישום המתוקן, המונה עשרות רבות של אישומים המיוחסים למשיב ולרופא והחובק מעל 75 עמודים, הינן עבירות מרמה מתוחכמות שאין להקל ראש בחומרתן שבוצעו במשך שנים, לצד עבירות מס ועבירה של הלבנת הון המפורטות באישומים 45 ו-47 לכתב האישום המתוקן. בלבן של כתב האישום שיתוף פעולה מתמשך בין הרופא לבין המשיב למתן המלצות רפואיות כוזבות שתאפשרנה קבלת רשיון לשימוש בקנבוס רפואי "לקוחותיהם", שלא כדין ועל סמך המלצות רפואיות כוזבות. מסוכנות המשיב כבר נלמדת מדברים אלו.

כמו כן, לא ניתן להתעלם מהערכת שירות המבחן בעניינו של המשיב, לפיה נשקפת ממנו מסוכנות גבוהה להישנות התנהגות עוברת חוק, וכן כי קיים יסוד סביר לחשש שאם ישוחרר לחלופת מעצר ישבש מהלכי משפט. לכך יש להוסיף את עברו המכביד של המשיב ואת האפשרות שייקבע בסופו של יום שהמאסר המותנה הינו בר הפעלה.

אני מקבל את טענת המבקשת לפיה אין לגזור גזירה שווה מעניינו של הרופא לעניינו של המשיב.

בנוסף, נראה כי ההליך העיקרי בעניינו של המשיב מתנהל באופן יעיל, ואף אם יתכן שהוא לא יסתיים במהלך תקופת ההארכה המבוקשת הוא יתקדם כברת דרך ניכרת בתקופה זו.

למותר לציין שהמשיב רשאי יהיה לעתור לערכאה הדיונית בבקשה שתשוב ותשקול את אפשרות שחרורו למעצר בפיקוח אלקטרוני או לחלופת מעצר, בדמות מעצר בית מלא בתנאים מגבילים, היה וישתנו הנסיבות באופן המצדיק זאת.

הבקשה המפורטת ברישא להחלטה זו מתקבלת איפוא.

ניתנה היום, כ"ח באב התשע"ו (1.9.2016).

ש ו פ ט